

Maaja Kalle jagab õpetusi, kuidas on kõige parem nukule juukseid tikkida.

Pärast kooli lõppu sellel erialal töötades tundsin, et tahan ikkagi ka käsitöö ja kunstiga tegelda. Pedagoogilise instituudi ettevalmistusosakonda astudes tahtsin tulevaseks erialaks valida joonistamise, joonestamise ja tööõpetuse. Seetõttu, et olin pedagoogilise kooli lõpetanud, suunati mind ikkagi koolieelse pedagoogika ja psühholoogia erialale,” jutustab Maaja.

Kuna sisseastumiseksamiteks olid ka füüsika ja matemaatika ning pedagoogilises koolis need eriti tugevad polnud, siis see “suunamine” ametnikel ka õnnestus. Samas ei olnud pärast instituudi lõppu saadaval käsitööõpetaja ametikohti ja selle eriala lõpetajaidki suunati laste-aedadadesse tööle.

Unistuse täitumine

Kui Maaja tütar Waldorfi kooli läks, sai ta koolist soovitusliku ülesande alustada Waldorfi lasteaiarühma. “Alustasingi selle tööga ja kui minuga liitus üks lasteaiakasvataja tööst innustunud lapsevanem (algklasside õpetaja haridusega), kes õige pea mu töö üle võttis, tekkis minul võimalus asuda kooli käsitööõpetajaks. Selles ametis töötasin üle kümne aasta,” räägib Maaja oma elu keerdkäikudest.

“Kui neli aastat tagasi Viljandi Kultuuriakadeemiasse sain, siis

tundsin, et mu suur-suur unistus on täitunud. Lõputööna valmis rahvarõivaaineline tänapäevane lasterõivaste kollektsioon: saarte kindamustritel põhinevad lastekleidid ja Saaremaa liistikutest inspireeritud pihikseelikud.

Õpetajaks sündinud

Pere oli mulle koolitöös suureks abiks. Mees tõi ja viis mind alati bussi peale, ema abistas kodutöodes ja kõige suuremat abi osutas mulle mu poeg, kelle arvutialase abita ma seda kooli lõpetanud poleks. Tänu pere mõistvale suhtumisele ja igakülsele abile sai mu unistus teoks. Kui nüüd tagantjärele mõelda, siis oli see hullumeelne aeg, kuid ometigi ei vahetaks ma seda millegi vastu. Elu on näidanud, et kui jaksad oodata, saad elus kõik. Iseenesest mõistetavalt tuleb ka väga tahta,” lisab ta veel.

Maaja jutustab, et kursuste juhendamise meeldib talle väga: “Olen seda meelt, et kui midagi oskan, siis on see oskus mulle antud selleks, et seda jagada.

Teen meelsasti igasugust käsitööd. Samas ei suuda ma teha seda hulgi ja eelistan sellele hoopis tellimustöid. Hea meelega valmistan rõivaid lastele ja eriti meeldib mulle neid teha etnograafilisel ai-nesel.

Samuti olen teinud etnograafilisele allikmaterjalile tuginedes tänapäevaseid rõivaid täiskasvanute tarbeks.”

Oma igapäevatoos tegeleb Maaja ikka rohkem kudumise, õmblemise ning rõivaste kavandamisega. Kursuste ning töötubade valdkonnaks on jäänud Waldorfi nukkude valmistamine ja nõelvilimine. Juhendanud on ta töötubasid nii mardilaadal kui Tallinnas keskaja päevadel, kui ka teistel sedalaadi üritustel üle Eesti.

Sel aastal kohtuvad kogemustega Waldorfi nuku meistrid juuni alguses Rosmal, kus jagatakse omavahel kogemusi ning õpetatakse uusi nippe.

Lisaks kursustele on tal olnud isikunäitus “Villavärvilised muinaslood” Tallinna Lastemuuseumis. Tema valmistatud nukud osalesid 2011. a Tartu Mänguasjamuuseumis nukunäitusel “Koos kasvamine”. Eesti Käsitöö Maja rahvakunstigaleriis on olnud kaks isikunäitust, 2006. a “Siit nurgast, sealt nurgast” ja 2008 “Särgivärk”.

Maaja on inimene, kelle tehtud asjad meid puudutavad. Ta oskab väärtustada elus olulisi asju ning jaksab jagada oma teadmisi ja oskusi. Ega siis pärandihoidja tiitel asjata tulnud.

PILLE HERMANN